Vídenský generální konsul odvolán. Spojuje se s tím odmrštění Jonáše.

(Z Domácího Hovorka.)

Když president Cleveland záhy po svém nastoupení jmenoval generálním konsulem ve Vídni Maxe Judda, proslýchalo se, že rakouský dvůr byl tím jmenováním trapně dojat. Max Judd jest totiž israelita a jeho žena také, a k tomu narodil se v Rakousku, byl tedy jaksi rakouským poddaným, — a vláda rakouská nerada vidí, když Amerika posílá k ní jako diplomatické zástupce někdejší poddané jejich. Z ohledu na velikou moc Židů v Rakousku a zvláště ve Vídni, kde peněžní a i veškerý jiný velkoobchod a velká část velkoprůmyslu v židovských rukou se nalézá, neodvážila se rakouská vláda formálního protestu, jako učinila proti vyslanci Kelleymu z Virginie, když tento za prvního terminu Clevelandova do Vídně za našeho vyslance poslán byl. Tenkrát vadilo rakouskému dvoru a katolické aristokracii říšské, že manželka Kelleyova byla židovka, tedy osoba ke dvoru nepřístupná, jíž by ale jako manželce vyslance dvéře ke dvorním slavnostem společnostem zavřeny býti nemohly, protože by to znamenalo srážku vyslance a vlády, kterou zastupuje. Žena generálního konsula ke dvoru a do vysokých společností zvána býti nemusí, protože generální konsul jest více zástupce obchodních než diplomatických a politických styků a zájmů. Proto vláda proti Juddovi protestovati nemusela, nýbrž mohla jej *trpěti*. Takové postavení není tak záviděníhodné a nemůže na dlouho ani židovskou pokoru těšiti. Nejspíše tedy, že sám Judd si odvolání přál. Vyhověl tím rakouské vládě, odstranil se čestně z nepříjemného postavení a zavázal si tím vládu americkou, která jej zajisté dlouho bez náhrady nenechá.

S odvoláním Judda z Vídně uvádí se spolu v známost, že přesazení konsula K. Jonáše z Prahy do Petrohradu (Poz. red. P. Z.: Mělo patrně zníti "z Prahy do Krefeldu.") mělo původ svůj v uveřejňování článků protirakouských ve "Slavii", jejímž spolumajitelem a hlavním redaktorem Jonáš byl. Vytýkalo se mu, že stranil ve svém listu mladočechům, čímž si u rakouské vlády rozlil ocet. Na každý pád, pokračuje washingtonský telegram ze dne 19. srpna, spolupůsobila při sesazení Jonáše a odvolání Judda okolnost, že oba jsou rodilí Rakušané. Europské vlády totiž nerady vidí, když se k nim vrací někdejší poddaní jako páni diplomatičtí zástupci.

Potud telegram. -- Toto poslední má nejspíše býti pokynem všem Rakušanům, Němcům a vůbec snad Europanům ve Sp. Státech zdomácnělým, aby se neucházeli na příště o žádné místo v diplomatické službě europské. Kdožkoli z amerických Čechů dělal si naděje na pražský konsulát až vyhraje republikánská strana, učiní dobře, když si dá laskominy zajíti. Od nynějška je po chlebičku. Přistěhovalý občan nedostane se více za konsula nebo dokonce za vyslance do země, kde se narodil, a kdo ví, nebude-li se toto vyloučení z jednoho odvětví veřejné služby americké vztahovat i na potomky takových občanů. To by zarmoutilo nejednoho papínka, který již v duchu viděl svého syna na př. konsulem v Praze.

Však něco třeba na tom telegramu opravit. Praví se v něm, že odvolání Judda připomíná přesazení konsula Jonáše z Prahy do Petrohradu. To je patrný omyl. Mělo státi právě obráceně: z Petrohradu do Prahy. Vždyť jest přece známo, že Jonáš jmenován *odtud* generálním konsulem v Petrohradě; a teprve na jeho žádost přeložen ze sídelního města ruské veleříše do Prahy, kam jej táhlo srdce a drsné ponebí petrohradské vyhánělo. Pan Jonáš nebyl by však za přesazení žádal, kdyby se byl nadál, že jej tam vláda rakouská nepřijme (či že mu odepře, jak se tomu diplomaticky říká, exekvaturu). Pan Jonáš tak pronounsovaným mladočechem nikdy nebyl, spíše jej osobní přátelství k dru. Riegrovi a Vojtovi Náprstkovi táhlo k staročechům, což bylo v Praze a mělo i ve Vídni známo býti. Možná však dost, *že ho některý šlechetný krajan americký* — a o takové není nouze mezi ctižádostivými politickými šplhavci — *za rabiátního mladočecha ve Vídni udal.* Přes to však soudíme, že hlavní příčina jeho odmrštění záležela v politické situaci na českém sněmu. Ta roztrpčila vládu i dvůr a každého Čecha učinila na místě tak vynikajícím, jako je konsulát nemožným.

Po sjezdu išelském.

Co se dálo v Išlu? "Nic prasic" —chlácholí dnes, po skončené návštěvě krále rumunského, officiové vídenští, vyrušený politický svět. To bývá již tak obyčejný konec officiosních písniček za podobných příležitostí. Z největšího nadšeného vítacího fortissima, při němž se nešetří činell ni tureckého bubnu přechází se znenáhla v střízlivější dimiduendo a decrescendo, až vyzní ta prvotní ryčná "hudba budoucnosti" na konec v nejkrotší, nejstřízlivější pianissimo, ba naposledy v čiré — nic! Právě proto však zkušený politický svět neplaší se ani tou officiosní tureckou muzikou, aniž nechává se uspati a narkotisovati tou konečnou ukolébavkou, nýbrž hledá s očima otevřenýma střízlivě pravdu uprostřed.

Že se při schůzi išelské jednalo o věci neobyčejně vážné a důležité, dokazuje již neobyčejný ten sjezd tolikých ministrů a diplomatů rakouských, maďarských a německých, kteří přerušili svůj pobyt v různých lázeňských místech a dostavili se tam na den a na hodinu patrně na zavolanou.

A nebyl-liž to sám officiósní tisk vídenský i peštský, který v úvahách svých o tomto nevšedním sjezdu státníků a diplomatů řídících v Išlu dával každému, kdož jídal "vtipnou kaši" gratis na dovtipnou, že bude se v Išlu velmi, velmi mnoho mluviti o posledních "vážných událostech bulharských?"

Nebyl-liž to sám officiósní tisk vídenský a peštský, který vítal přijíždějícího krále Karola rumunského, jako nového a nade vše cenného společníka trojspolku? Proti komu? Patrně proti Rusku. "Za Bulharsko-Rumunsko!"

"Ztracena-li pádem Stambulova v Bulharsku protiruská stráž na Balkáně—získána v Rumunsku za to ještě cennější protiruská stráž na Dunaji". Ba již se napovídalo, jak to statečné Rumunsko dovede v případě nové východní války nastaviti Rusku nohu, tak že aby ten "hliněný obr" přes ni jistě upadl, jak by se Rusku nepodařilo více proniknouti Rumunskem ku břehům dunajským a přivésti své armády na bulharský jeho břeh — poněvadž dnešní Rumunsko jest jiným, nežli bylo ono z roku 1878 a má na Dunaji pevností skoro jako Turek v Dardanellách a v těch pevnostech výborné vojsko, kdežto prý ruské vojsko jest horším, nežli jeho pověsť...... Takovými a podobnými naivnostmi častovali officiósové maďarští a rakouští za "krásných dnův išelských" žasnoucí veřejnosť. Troufali si básniti o radikálním obratu, jaký prý nastal od pádu Bismarkova v politice německé vzhledem ku Východu: Vilému II. prý dokonce není Dunaj a Balkán žádnou "Hekubou"—a dosadil li r. 1866 Bismark Karla Hohenzollerského na stolec rumunský jako šachovní figuru proti Rakousku, tedy prý nyní Německo obrátilo šachovnici na dobro a jsouc nejlepším přítelem Rakouska vítá s ním Karola rumunského jako důležitého "koníka" proti—Rusku. A "komu trojspolek, tomu všichni svatí". Uprázdní-li se trůn bulharský, nemá prý naň nikdo větších vyhlídek nežli "energický" s trojspolku věrně oddaný Karol rumunský....

Ten srdečný smích Rumunův i Bulharův bychom chtěli slyšet, jaký v nich vzbudily tyto maďarské a vídenské utopie, avšak charakteristickými zůstanou zajisté povždy.

Dnes, jak dotčeno, tiší rekové již troubí na celé čáře udatně a svorně "reteré". Jeho Milost král rumunský jest prý trapně dojat, že se mu podkládají tak dobrodružné plány. Zajímá se sice o Bulharsko a nejsou prý mu poslední věci, které se tam sběhly, nijak lhostejnými, leč aby se chystal ku nějaké akci vůči Bulharsku: Bůh uchovej! Je prý sice z té duše Rakousku oddán, ale nezapomeneme prý, jak draze přišla Rumunsku roku 1878 jeho tehdejší oddanosť k Rusku, jak Rumunsko přišlo tehda o Bessarabii a o 15,000 mužů. Proto prý zůstane zticha, zcela zticha, "děj se v Bulharsku co děj".

A v souhlase s touto zdrželivostí krále Karola—spadá také rázem officiosům peštským i vídenským všechna bojovná protiruská mysl a—v Išlu nedálo se pranic, co by jen z daleka vypadalo nějak politicky, rumunský král tam nepřijel za žádným aktuálním účelem politickým, nerokováno tam o žádných pláneech vzhledem k Bulharsku a Rusku, byly tam jen pouhé dvorní hostiny a srdečné zábavy přátelské.

Opětujeme: vůči tomuto náhlému obratu officiosův zůstane svět politický právě tak skeptickým jako byl vůči jejich nedávné renomáži a bude hledati pravdu a skutečnost věci tak asi uprostřed: Rakousko pro všechny případy hledí se ubezpečiti asi Rumunskem a král rumunský má nejlepší vůli, ale neví—bude li tu vůle jeho v hodině rozhodné —ratifikovati též národ rumunský. Odtud ta—opatrnost po—diplomatických rozmluvách išelských.

Zprávy osobní.

— Pan Josef Pešek z Du Bois, Neb, přijel do Omahy v pondělí a hodlá se podívati na zavodňované pozemky u North Platte. Jak nám sdělil, je úroda v jižní části státu, v krajině to jindy požehnané, velmi slabou.

— Minulý týden byl v Omaze dr. Sigel z Crete a zvěděli jsme od něho, že se hodlá zpět do Omahy přesídliti. V Crete necítí se jako druhdy, zvláště od té doby, co zemřela mu tam matka.

— Jeden z čelných obchodníků z Howells, pan Popelář, zavítal do Omahy s manželkou a sice aby tu hledal lékařskou pomoc pro churavící svou manželku. Jak se dozvídáme, jest naděje, že paní Popelářová dřívější své zdraví znovu nabyde.

— Paní Volešenská, manželka chvalně známého krajana Václava Volešenského, odjela v neděli do Hot Springs, aby zkusila, zdali jí bude lze nabýti v tamnějších lázních dřívějšího zdraví. Paní Volešenská churaví již po mnoho roků.

Horko v letě nezabezpečuje nikterak před bolestmi revmatickými, jimiž v zimě tak často napadáni býváme, neboť když jsme průvanem napadeni, snadno revmatismus dostaneme. Sv. Jakuba olej jest prostředkem, jenž rychle všechny bolesti vyhojí.

Severovy prášky proti bolení hlavy pomohou vždy. Mějte je stále po ruce.

LITERATURA.

Zlatá Praha, skvostný illustrovaný časopis, vydávaný knihkupectvím J. Otty v Praze, dospěl k číslu 38., roč. 12. Od zahájení výstavy všímá si Zlatá Praha pilně všeho, co na Národopisné jest pozoruhodným a zajímavým a v každém čísle přináší řadu vyobrazení z výstavy s popisy k týmž se vztahujícími, tak že letošní ročník Zlaté Prahy bude i po té stránce velmi cenným. V čísle právě nás došlém nalézají se následující vyobrazení výstavní: Přástky na Domažlicku, Dvůr českého statku na Turnovsku a Pavilon prof. Adolfa Liebschera pro Valašskou Madonu. Při tom ovšem neopomíjí Zlatá Praha všímati si též jiných událostí a v čísle tomto nalezá se šest vyobrazení ku katastrofě v Mostu. Vyobrazení Zlaté Prahy jsou nedostižitelnými a k nim řadí se důstojně obsah, jakož i celá úprava, tak že Zlatá Praha jest časopisem v pravdě skvostným. Stojí pouze $5.00 na rok.

Josefa Kořenského *Cesta kolem světa*. V nejnovějším, 16. sešitu tohoto výborného původního díla cestopisného, vydávaného nákladem J. Otty v Praze, spisovatel uvádí čtenáře do Tokia, hlavního města japonského, kteréž rozlohou svou náleží k největším na světě, neboť Paříž nebo Londýn mohly by se vměstnati na zastavěnou jeho plochu. Rozlehlost sídelního místa mikadova pochopíme, zvíme-li, že dům v Japonsku slouží za obydlí toliko jedné rodině. Domy ty jsou ovšem většinou malé a dřevěné. Příčinou, že budovy kamenné málo jsou rozšířeny, jsou častá zemětřesení, při nichž obyvatelstvo v budovách kamenných více je ohroženo. Vylíčiv na to hlavní ráz tokijských ulic, kde diváka evropského překvapí tramway a elektrické osvětlení, spisovatel navštěvuje nejprvé v krámu prodavače líčidel dámských, rohožkáře, prodavače proslavených výrobků lakových a konečně zelináře. Na těchto potulkách seznamujeme se nejenom s přírodním bohatstvím vzdálené říše ostrovní, ale i s hmotnými a duchovními poměry Japonců, jejich vtipem, vynalézavostí a pilností ve všech oborech vědy a umění, řemesel, průmyslu a obchodu. O tom všem Kořenský vypravuje velice zajímavě a poutavě slohem lahodným a svěžím, maje stále na mysli netoliko ušlechtilou zábavu, ale i důkladné poučení čtenářů. Vypravování jeho provázeno je řadou v pravdě skvostných, a co velice na váhu padá, původních vyobrazení, jichž pouze v tomto sešitě nalezáme 17 mimo zvláštní přílohu "Ukázky uměleckých výrobků, přivezených z cesty po Japonsku". Kořenského "Cesta kolem světa" obsahem i formou svou zajisté náleží k nejcennějším knihám současné naší literatury a pro tuto svoji hodnotu zasluhuje nejvřelejšího doporučení. Cena sešitu je 30 kr.

Povídky, arabesky a humoresky Svatopluka Čecha dospěly již v novém vydání k sešitu 14., v němž obsažen je počátek povídky "Oblaka," zářivého skvostu krásné prosy české. Illustrace Maškovy vesměs vynikají pečlivým provedením a vzácnou elegancí. Nové vydání prací těchto, vycházející nákladem J. Otty v Praze, doporoučíme všemu čtenářstvu co nejvřeleji. Cena sešitu 30 kr.

Severův Olej sv. Gottharda jest nejlepší domácí mazání proti revmatismu.

Knihkupectví Pokr. Západu.

Máme na skladě velké množství spisů zábavných a poučných ze všech možných oborů. Divadelní spisy máme všechny, jež jsou k dostání v různých sbírkách. Pište si o seznam a obdržíte jej zdarma Adresujte jednoduše:
Pokrok Západu Omaha Neb.

Boston Store

Vyplatí se vám kupovati v Boston Storu. Každý, bez ohledu na to, jestli má mnoho či méně peněz k útratě, jenž však potřebuje cokoliv ve zboží

střižním, ozdobném,
pláštích, střevících,
kloboukách, čepicích
a vůbec ve všem,
musí přijíti do

Boston Storu

abyste nabyli těch zvláštních výhod při koupi, jaké vyjma Boston Storu nemůže vám nabídnouti žádný jiný.

Vyplatí se vám

přijíti z jakékoliv vzdálenosti a nakoupiti sobě podzimní zásoby. Boston Store ušetří vám při těchto koupích mnoho dolarů.

Boston Store

nakoupil za hotové obromné zásoby a zboží jest označeno tak nízkými cenami, že budete překvapeni. Máme na prodej zboží v ceně více než

jednoho milionu,

nakoupeného od výrábitelů v špatném postavení se nalézajících a zbankrotilých maloobchodníků. Pamatujte, že máme české prodavače v každém oddělení a že v každý čas s radostí vám při koupích vypomůžeme, abychom obchod váš sobě udrželi. Boston Store prodává střížní zboží, pláště, dámské klobouky, střevíce, hedvábí, krajky, šněrovačky, klenoty, léky, klobouky, čepice, mužské výpravné zboží, nádobí, cukroví, ovoce, nábytek, koberce, psací papír, knihy, bračky, záslony, čaj, kávu atd.

Vyplatí se vám u nás nakoupiti. Ať koupíte za 5c. aneb za $500, ušetříte peníze, když budete obchodovat u

J. L. Brandeis & Sons.

Boston Store,
roh 16. a Douglas ul., - Omaha, Neb.

Tento šrotovník
SEMELE KUKUŘICI
žito, ječmen, oves a pšenici; a to vše na jednčch drtičích bez obavy, že se polámou. Rozdílný od ostatních. (Hotovíme též šrotováky v pěti různých velkostech ku hnaní parou.
N. P. Bowsher, 50 Webster St., South Bend., Ind.
H13-T20 5m

Peerless Cook Book.

Tato kniha čítá 320 stran a obsahuje 1200 navedení pro kuchyni a jím a sice, jak můžeme ujistiti, velmi praktických a dokonalých. Jest velmi pěkné úpravy, opatřena nespočetnými vyobrazeními a velmi pohodlně roztříděna, slovem, jest to tak důkladná a dokonalá kuchařská kniha, jaké se obyčejně prodávají po $1.00. My nabízíme tuto kuchařskou knihu co premii

úplně zdarma

předplatitelům Pokr. Záp. Jelikož skoro v každé rodině, obzvláště kde jsou již dorůstající dívky, schopny jsou tyto řeči anglické, bude tato premie dojista velevítanou.

Věčný žid

Není díla, kteréž by v romanopisectví tak poutalo všechny vrstvy čtenářů jako "Věčný žid." Jest to román světoznámý, který každý čte se zalíbením. Toto velké dílo, čítající 1226 stran, jest nyní k dostání úplné za jediný dolar. Sešit na ukázku pošle se ochotně zdarma každému, kdo si o ně požádá pod adresou
Knihovna Am Omaha Neb

Pánům úředníkům spolků.

Účetní (obchodní) knihy, jako Ledgers, Journals, denní knihy a jiné od 75c. nahoru u Pokroku Západu.